

Publicerad 2014-09-21 20:45 av Ingmar Hård

bifrost

Han kom den så nära. Han sträckte ut handen efter den. Försökte gå ännu närmre. Försökte nudda den, gripa den.

Och det var vackert, när Bifrost välvde sig över himlen framför honom. Färgerna skimrade heimdalskyddade.

Likväl tycktes det inte finnas något guld, där bågen berörde jorden.

Ständigt undflyende.

Han sökte och sökte.

Guld fann han icke.

Skönhet blott.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten